

Gazeta Lwowska
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3cej
po południu, z wyjątkiem
dni świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wychodzi
„Dodatek tygodniowy”.
Przenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Abonamentowa na rok 12 zł.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły
nadesłane od jednej
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stopkowa od każdej
insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) ol-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer po-
dyńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Walsowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Przenumerata na „Dodatek tygodniowy” osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 273.

Czwartek 26. Listopada 1868.

Rok wydania 38.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wieliczka, 26. listopada. Stan wylewu wody w kopalniach soli od dnia wczorajszego wieczór nie zmienił się. Dziś spodziewana jest komisya z ministerstwa skarbu. (Obacz kronikę. P. r.)

Peszt, 25. listopada. Na dzisiejszem plenarnem posiedzeniu delegacyi Rady państwa toczyła się debata nad budżetem ministerstwa spraw zewnętrznych. Rechbauer proponuje aby na wydatki tajne pozwolić 350.000 złr. Po dłuższej debacie w której kanclerz państwa hr. Beust wykazał konieczność większej sumy z powodu stosunków zewnętrznych, odrzucono wniosek Rechbauera i przyjęto wniosek większości. Przy tytule poselstw Rechbauer proponował zwinięcie poselstw w Saksonii, Wirttembergu, Hamburgu, Portugalii i zastąpienie ich pełnomocnikami. W debacie brali udział Gross, Greuter z rekryminacyami przeciwko księdze czerwonej i Schindler. Kanclerz państwa hr. Beust odpowiadał na wszystkie zarzuty. Ministerium przez negocyacye z Rzymem chciało tylko uniknąć zerwania stosunków dyplomatycznych, i cel ten osiągnęło. Następnie przyjęto wnioski większości.

(Telegramy „Czasu“.)

Florenca, 24. listopada. Za otwarciem dzisiaj izby deputowanych, minister skarbu przedłożył budżet na rok 1869. Według takowego dochody ogółem wynoszą 930 milionów lirów, a rozchody 1011 milionów; niedobór przypada na 81 milionów, lecz takowy w większej części pokryty będzie ze sprzedaży dóbr kościelnych, tak, iż zostanie tylko 11 milionów niepokrytych.

Madryt, 24. listopada. Dano tu znać, że w okolicy Burgos (stolica starej Kastylii) pojawiły się nieznaczące bandy Karlistów.

London, 24. listopada. Lord Stanley i Reverdy Johnson, poseł Stanów Zjednoczonych, podpisali protokół względem ugody w sprawie okrętu „Alabama“.

Część nieurzędowa.

O najważniejszej rzeczy z posiedzenia delegacyi Rady państwa w d. 21. b. m. to jest o objaśnieniu ministra finansów Dr. Brestla co do finansowej sytuacji cislitawskiej połowy państwa donoszono już dosyć dokładnie drogą telegraficzną. Na temże posiedzeniu wzięto także pod obrady uwagi wspólnego ministerstwa o rezolucyach powziętych przez delegacye przy ustaleniu preliminarza tegoż ministerstwa na r. 1868. Referentem był hr. Hoek i proponował, żeby życzenie prędkiego przedłożenia ustawy o rachunkowości i kontroli rachunkowej w sprawach wspólnych ponowiono i żeby z temże połączono następujące dalsze wnioski: a) Przychody i wydatki na rok 1869 mają trwać tylko do marca; potem należy uważać pozwolone na r. 1869 kredyty za wygasłe i wszystkie dochody zapisywać w księgi na rok 1870. b) Rozporządzenie to nie narusza zobowiązań z przeszłego roku. c) W trzech miesiącach w styczniu, lutym i marcu 1870 ma być dokładnie we wszystkich żurnalach i księgach służba bieżącego roku od służby przeszłego roku oddzieloną.

Del. Grocholski proponuje nadto do a) zamiast marca 1870 „położyć czerwea 1870“, którą to zmianę referent przyjmuje, a natomiast odpiera wniosek ad b).

Minister skarbu Becke popiera uwagi poczynione w swoim memoryale, ponieważ rachunkowość wojskowa nie jest jeszcze uregulowana, a zatem do ułożenia ustawy nie ma jeszcze dostatecznej podstawy.

Następnie przyjęto wniosek względem ponownia przeszłorocznej rezolucyi tudzież wnioski ad a) z poprawką del. Grocholskiego i wnioski ad c) ze zmianą aby słowa początkowe opiewały: „w pierwszym półroczu 1870.

Dalej uchwalono umieścić w ustawie finansowej wnioski a) i c).

II. ustęp z księgi czerwonej: Sprawy wschodnie. (Ciąg dalszy).

W ciągu tego lata zaszło kilka wypadków, w których rząd mołdawsko-wołoski w skutku dowolnego postępowania i sprzeciwiających się prawdziwie sprawozdań niektórych władz podrzędnych, nie chciał zrazu przystać na nasze żądania. Rząd J. C. Mości może z zaspokojeniem potwierdzić, że we wszystkich tych wypadkach jego zapatrywanie się w końcu jako odpowiednie prawdziwie i prawnie uzasadnione, przez rząd Księstw Naddunajskich całkiem uznane zostało.

W niektórych warstwach mołdawsko-wołoskiej ludności istniejąca nietolerancya religijna była powodem tych ubolewania godnych wykroczeń, jakie w niektórych miastach i wsiach przeciw żydom przyszyły do wybuchu i równie godny kary, jak naganą cywilizowanego świata napiętnowany przykład dowolności przedstawiły.

Nie tylko ze względów ludzkości, lecz także ponieważ między poszkodowanymi znajdowali się poddani J. C. Mości, włożono na e. k. konsulów obowiązek, celem opieki nad prześladowanymi i wygnanymi, jako też dla uzyskania wynagrodzenia poszkodowanych, udać się do książęcego rządu, a głównie mu ich wpływowi, przyczem przez konsulów Francyi, Anglii i północno-niemieckiego związku skutecznie poparci byli, zawdzięczyć należy pomoc i wynagrodzenie dane poszkodowanym.

Nie może być pominiętem, winno owszem z zadowoleniem być przytoczonem, że nawet rząd książęcy uznania godnemu postępowaniu konsulów naszych, którzy w tej przykrej okoliczności istotnie niezaprzeczone fakta udowodnili, odmówić nie mogli i dał im pełne zadośćuczynienie.

Fakt największej doniosłości dla istnienia dobrych stosunków między W. Portą i rządem Księstw Naddunajskich, powstał z zaszłego w lipcu b. r. napadu zbrojnych i na terytoryum mołdo-wołoskim organizowanych band na Bułgaryę. Jakkolwiek stosunkowo drobna liczba partyzantów, sił i powagi władzy tureckiej w tej prowincyi zachwiać nie zdołała, i zamierzone zrewolucjonizowanie Bułgaryi, środkami z wielką energią przeprowadzonemi przez tamiecznego gubernatora całkiem udaremniomem zostało, wątpić jednak nie można, że opieszałość, z jaką rząd Księstw Naddunajskich w przeszkadzaniu tworzeniu się owych ochotników postępował, zdolną jest ważne wpoić wątpliwości, czy rząd książęcy szczerą wolę — a tę przypuściwszy — czy przy podniesionem rozdrażnieniu w kraju, siłą jeszcze posiadał, ów stosunek do Porty utrzymać nienaruszalnie, jako podstawę państwowego istnienia, która połączonym księstwom Mołdawii i Wołoszczyźnie uroczystymi traktatami, a szczególnie artykułem XXII. i XXV. pokoju paryskiego zastrzeżoną, a przez mocarstwa, które traktat ten podpisały, zaręczoną była.

W końcu nadmienione zdarzenie dozwala wątpliwość tę poczytać za ugruntowaną; jeżeli przeto istnienie tego faktu byłoby już samo przez się dostatecznym, aby w wysokim stopniu wzbudzić podejrzenie mocarstw, znaczenie jego jeszcze zwiększa się przez dokonywujące się od dość dawnego czasu i z niepojętym pośpiechem gromadzenie broni i zarządzanie środków wojskowych, które w żadnym nie stoją stosunku do owego zadania wewnętrznej obrony, jaka w artykule XXVI. paryskiego traktatu pokoju jest określoną, i dla tego istotną i usprawiedliwioną potrzebę z żadnej strony nie zagrożonego, a prócz tego od wszelkiej zaczepki w jakim bądź kierunku,

rekojmią mocarstw bronionego kraju, o wiele przewyższają.

Niebezpieczeństwo stworzone tem położeniem rzeczy, nie powinno uchodzić uwagi rządu Księstw Naddunajskich; niebezpieczeństwo to mogłoby nawet płodnemu rozwojowi tych krajów być szkodliwym. gdyż przez wstrząśnienie swego na międzynarodowych układach opartego stanowiska, pozbawiają się one właśnie tych, z pomienionych traktatów wypływających przywilejów, bez których nigdy im się nie uda, rozwój i ustalenie swych wewnętrznych swobód i pomyślności swych mieszkańców tak niezawisłe ugruntować, jak im to możebnem jest w obecnem położeniu.

Dalekiem jest zresztą od myśli rządu J. C. i K. Mości z żywego ruchu, który się w Księstwach Naddunajskich objawia, czerpać usprawiedliwioną obawę bezpośrednio zagrażających wstrząśnień stanowiska traktatowego do Porty, lub stosunków sąsiednich, lecz zupełnie jest przeświadczony w sobie, jak koniecznem jest, rozwój położenia rzeczy na granicy naszej bacznie śledzić okiem, i rząd J. C. Mości powodować się będzie w spełnieniu swego zadania jedynie względami, jakich czuwanie nad jego poddanymi i utrzymanie traktatem przyjętych zobowiązań wymagają. (D. c. n.).

„Gazeta wiedeńska“ ogłasza w części urzędowej nominacye kilku e. k. posłów przy dworach europejskich, mianowicie zaś zostali mianowani: nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister Rudolf hrabia Müllinen e. k. nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem przy dworze kr. szwedzkim, dotychczasowy nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister przy dworze kr. bawarskim, Ferdynand hr. Trauttmannsdorf e. k. nadzwyczajnym posłem w Rzymie, pozostający w stanie rozporządzalności e. k. poseł Fryderyk hr. Ingelheim e. k. nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem przy dworze królewsko bawarskim i pozostający także w stanie rozporządzalności e. k. poseł hr. Gwido Thun e. k. nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem w miastach hanzeatyckich tudzież przy dworach oldenburgskim i brunświckim.

U Duniola w Paryżu wyszło właśnie pismo biskupa Orleanu msgr. Dupanloup o zebrać się mającym soborze. Broszura ta zredagowana jest w formie listu pasterskiego i dzieli się na ośm rozdziałów: 1. sobór, 2. program soboru, 3. przyczyny soboru, 4. rzut oka w przeszłość, 5. pomoc, jaką sobór dać może, 6. nieuzasadnione obawy z powodu soboru, 7. sobór i kościół odpadły, 8. kościół katolicki. Biskup Dupanloup utrzymuje, że ten sobór będzie zorzą, ale nie zachodem słońca. Nie podziela on obaw niektórych katolików i polityków, że ani narodowości ani tegoczesne wolności nie mają się czego obawiać ze strony soboru; amerykańscy biskupi nie połączyliby się z biskupami belgijskimi, holenderskimi i szwajcarskimi przeciwko wolności. Msgr. Dupanloup protestuje przeciwko temu, jakoby Papiież chciał zerwać z tegoczesnym społeczeństwem, potępić je, klątwą obarczyć i wskazuje na to, że w bulli zwołującej sobór: podaje się w zapomnienie świecki książę i mileży o sobie, a tylko Papiież przemawia do świata. Ostatnie rozdziały są gorącą i wymowną odezwą do rozdzielonych kościołów i upomnieniem do modlitwy. „Gazetta de France“ podaje obszerny wyciąg z tego pisma, a „Francais“ podaje je w całej obszerności.

„Corr. Ital.“ pisze: Z Civitavecchia donoszą pod dn. 15. b. m., że generał Dumont zażądał znowu od municypalności tego miasta 1000 łózek dla swojego wojska. Opowiadają jednak, że to roz-

Paryż, 24. listopada. „Journal des Débats“ donosi, że wyborcy hiszpańscy będą zwołani na d. 15. grudnia, a Kortezy zwołane na d. 15. stycznia.

Stan zdrowia Berryera pogorszył się. Ma dryt, 23. listop. Zapewniają, że minister skarbu Figuerola zamierza znieść przywileje agentów wexlowych i machlerzy handlowych.

W Madrycie przygotowują dwie manifestacje, które w niedzielę mają odbyć się jednocześnie, monarchiczną i republikańską.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Krasięcy Ignacy i Stanisław, z Li ka. — Hr. St. dzieńki Edw., z Krzywosic. — Hr. Starzyński Leop., z Podkamenia. — Wolański Wład., z Rzeszowiec. — Łodyński Hier., z Milatyna. — Pierzecha Ign., z Uszkowic. — Rozwadowski Stan., z Górowic. — Lindenberg Ryszard, kupiec, z Remscheid. — Wierstyn Kornel, fabr., z Kijowa. Hotel europejski: Hr. Wodzicki Alfred, z Krakowa. — Kamiński Karol, z Podlisk. — Sucharzewski Ign., z Mieleca.

Hotel angielski: Horwath Karol, c. k. starosta pow., ze Złoczowa. — Obertyński Kaz., z Udnowa. — Sękowski Alex., z Wojśławic. — Słonecki Zenon, z Irowca.

Hotel krakowski: Sawrucki Teod., c. k. major, z Węgier. — Znamirowski St. n., c. k. not., ze Sokala. — Jaworski Józef, z Jajkovic.

Hotel Kuhna: Agopowicz Krzysztof, z Żaszkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. listopada.

PP. Rodakowski Leon, c. k. starosta pow., do Jaworowa. — Hr. Starzeński Juliusz, do Krzywezy. — Prześciński Bron., do Brzuchowic. — Dzierzkowski Adam, do Chilezyc. — Dylewski Wład., do Rolowa. — Golaszewski Wład., do Wiednia. — Jordan Stefan, do Polski. — Kamiński Piotr, do Sambora. — Pencker Winc., do Czerniowiec. — Pienczykowski Józef, do Wybranówki.

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) „Robert der Teufel“, wielka opera romantyczna w 5 aktach; pierwszy występ p. Leopoldyny Lüscher z Wiednia.

Jutro (przedst. pol.) „Wojna z kuzynkiem“, komedia w 3 aktach przez Aurelego Urbanińskiego, po raz pierwszy; „Śpiewnia pana Fortunata“, operetka komedia w 1 akcie z francuskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. listopada 1868.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. de 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgo tnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

Całkiem posepnie, bardzo pochmurno.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Radoński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efecta, Uskutecz. sprzedazę, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płaca, żądają). Rows include Dnia 25. listopada, Ake. gal. kol. z. K. L., Ake. kol. lw. - czer., Banku hip. galic., etc.

pożyczka w srebrze a 1865 (franki) zwrotna

Table with 2 columns: pien., towar. Rows include w 37 latach po 5%, Metaliki po 5%, Przech. do wyl. z r. 1839 całe losy, etc.

B. Krajów koronnych.

Table with 2 columns: pien., towar. Rows include Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr., Wizej Austrii, Czech, Węgier, Galicyi, Siedmiogród, Bukowiny, etc.

2. Akcyje.

Table with 2 columns: pien., towar. Rows include Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., etc.

3. Listy zastawne.

Table with 2 columns: pien., towar. Rows include Banku narod. przezn. do losowania po 5%, Gal. Tow. kred w w. a. po 4%, etc.

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Table with 2 columns: pien., towar. Rows include Kol. półn. po 100 zlr. m. k., Kol. półn. po 100 zł. w. a., Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a., etc.

5. Losy.

Table with 2 columns: (za sztukę). Rows include Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. zeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., etc.

Weksle.

Table with 2 columns: (Na 3 miesiące.). Rows include Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., etc.

Kurs złota.

Table with 2 columns: (złoty). Rows include Dukaty ces. men., detto pełnej wagi, Korona, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table with 2 columns: Dnia 25 listopada. Rows include 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, etc.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2656) Edykt. Nr. 17926. Na żądanie p. Dr. Kapiszewskiego jako ustanowionego sędziem kuratora masy spadkowej Stefania Fischer w celu zaspokojenia należących się p. Stefani Fischer, a względnie jej masie spadkowej od pp. Melanii i Władysława Olearskich sumy wekslowej 5312 złr. m. k. czyli 5577 złr. 60 kr. w. a. w stanie biernym dóbr Wielkie drogi z przyległościami Trzebol i Piaski ut Dom. 384 pag. 126 n. 35 on. zainstalowanej wraz z 6% od 1. lipca 1867 i kosztami obecnej egzekucji w ilości 17 złr. 26 kr. w. a. skuteczną zostanie w tutejszym c. k. sądzie krajowym na dniu 14. stycznia i 18. lutego 1869 każda razą o godzinie 10. rano uchwała z 20. marca 1865 l. 1087 dozwolona przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację dóbr Wielkie drogi z przyległościami Trzebol i Piaski, obecnie ut Dom. 384 pag. 111 n. 13 haer. własność tabularną p. Stanisława Brandysa stanowiących, pod warunkami edyktem z 20. marca 1865 l. 1087 objętymi, w Numerze 93, 94 i 95 ex 1865 (byłej) gazety krakowskiej ogłoszonymi.

W razie gdyby te dobra w powyższych dwóch terminach sprzedane być nie mogły, wyznacza się termin na 11. marca 1869 o godzinie 10. rano celem ułożenia lepszych warunków.

O tej dozwolonej i równocześnie rozpisanej licytacji zawiadamia się p. Stanisława Brandysa, pp. Melanii i Władysława Olearskich przez Dr. Kałkiego egzekucję prowadzącą masę spadkową Stefania Fischer przez kuratora Dr. Kapiszewskiego, c. k. prokuratora skarbowego we Lwowie imieniem kościoła Jędrzejewskiego w Pobiedrze i wysokiego skarbu, Towarzystwo kredytowe galicyjskie we Lwowie i wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzy po dniu 4go sierpnia 1868 do hipoteki weszli, lub którymi niniejsza rezolucja z jakiegokolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora Dr. Schönborna z następstwem Dr. Koreckiego. Kraków 27. października 1868.

(2608) Edict. No. 13769 Vom Tarnopoler E. E. Kreisgerichte wird den abwesenden und dem Wohnorte nach unbekanntem Moses Berinstein und Henie Berinstein mittheilt gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie der Bervalter der Radslafmasse des Mayer Byk ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme pr. 100 fl. öst. W. unterm 11. November 1868 J. 13769 hiergerichts angebracht, worüber mit Beschluß vom Heutigen der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Aufenthaltort der Belangten unbekannt ist, so hat das E. E. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hn. Landesadvocaten Dr. Delinowski mit Substituierung des Hn. Advocaten Dr. Blumenfeld als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem E. E. Kreisgericht anzugeben, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vordrifsmaßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden. Tarnopol, am 11. November 1868.

(2640) Edykt. Nr. 2296. Ponieważ przy zaprowadzonym postępowaniu amortyzacyjnym na zgubiony kwit kaucyj służbowej c. k. kontrolera urzędu poborowego pana Teodora Bilińskiego w sumie 565 złr. 63/4 kr. m. k. przez c. k. wiedeńską główną kasę umorzenia długu państwa pod dniem 1go stycznia 1855 do L. 17160 wydanej, termin jednoroczny ogłoszony edyktem w dzienniku urzędowym Gazety Krakowskiej pod dniem 12. grudnia 1866 do L. 3354 już dawno bez-

owocnie upłynął, przeto na żądanie strony interesowanej tenże powyż powołany, dokładnie opisany dokument przez niżej podpisany c. k. sąd powiatowy uznaje się za nieważny i nie był.

Z c. k. sądu powiatowego. Milówka, dnia 28. października 1868.

(2641) Edykt. Nr. 102. C. k. izba notaryalna w Tarnowie podaje do wiadomości, iż urządowanie p. Rudolfigo Karola jako zastępcy zmarłego c. k. notaryusza Jana Janochy z dniem 20. września 1868, tudzież urządowanie tegoż jako zastępcy zmarłego c. k. notaryusza Bronisława Ramulta z dniem 10. października 1868 z powodu stanowczego obsadzenia tych opróżnionych posad notaryalnych ustało. Wzywa się tedy wszystkich, którzyby jakie pretensje do kaucyj p. Karola Rudolfigo mieć mogli, aby takowe w przeciągu sześć miesięcy od trzeciego umieszczenia tego edyktu licząc, do c. k. Izby notaryalnej zgłosili, gdyż inaczej po upływie tego terminu uwolnienie i wydanie kaucyj nastąpi. C. k. Izba notaryalna. Tarnów, dnia 12. listopada 1868.

(2610) Edykt. Nr. 5923. Ces. król. sąd powiatowy w Brodach uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu nieznanego Jana Przysieckiego, iż z powodu pozwu pod dniem 9. czerwca 1868 do L. 4234 przez Adolfa Kiernika przeciw niemu o zapłacenie 13 złr. 63 kr. a. w. wniesionego, dla niego za kuratora p. adwokata Orensteina ustanowiono, i z tymże sprawą przeprowadzoną będzie — wzywając go, ażeby temu kuratorowi informację udzielił, lub innego zastępcę podał, gdyż inaczej skutki prawne sam sobie przypisać musi. Brody, dnia 21. października 1868.

